Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25961
Copyright: Admont, Benediktinerstift

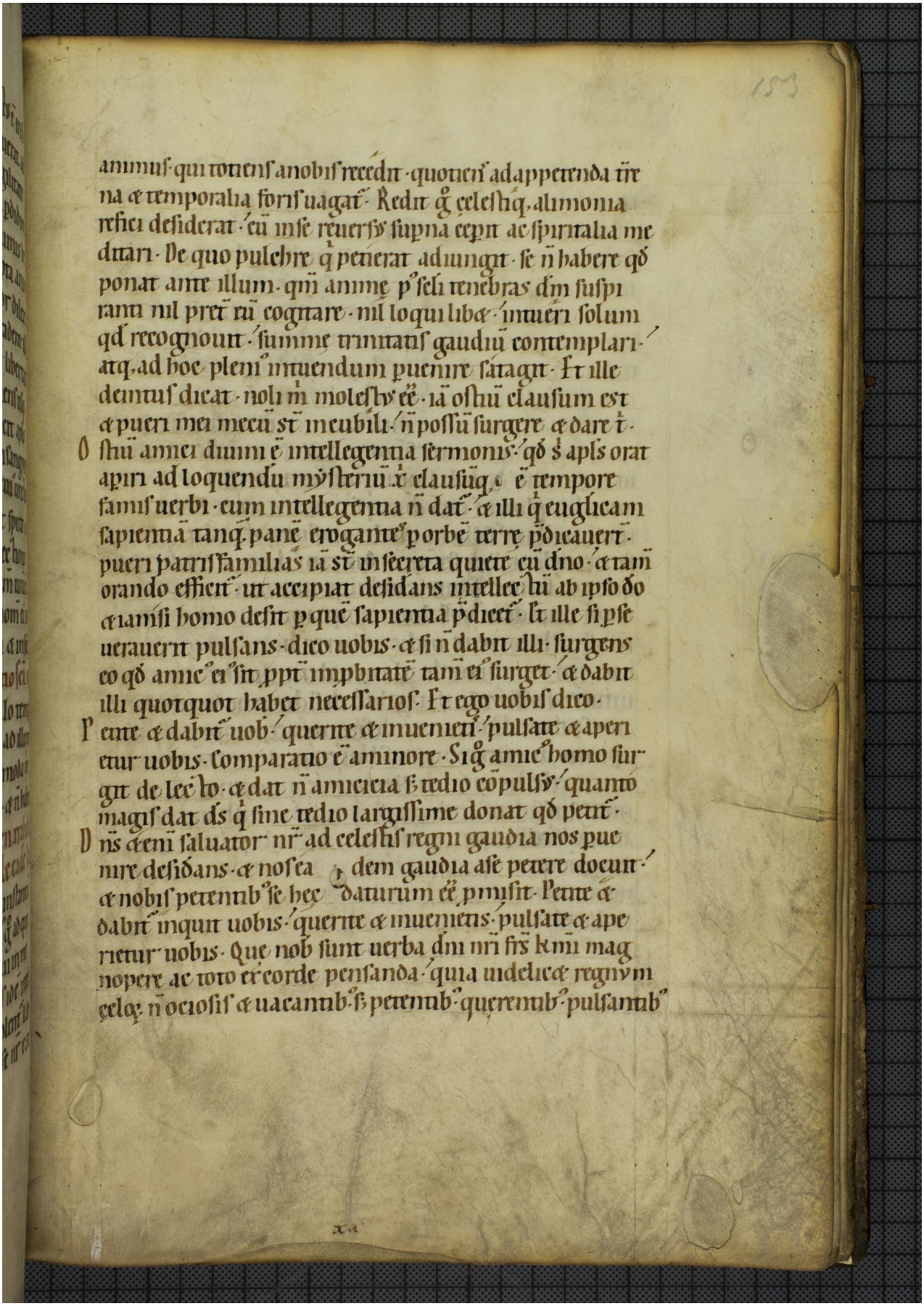

153

animus· qui totiens a nobis recedit· quotiens ad appetenda tĕr
na & temporalia foris uagat· Redit q̃ celestiq· alimonia
refici desiderat· cui in se reuersus supna cepit ac spiritalia me
ditari· De quo pulchre q̃ pereierat adiungit· se ñ habere qd̃
ponat ante illum· qm̃ animę p̃ seli tenebras dm̃ suspi
rantu nil prter tu cogitare· nil loqui libet· intueri solum
qd̃ recognouit· summe trinitatis gaudiu contemplari·
atq· ad hoc plenĕ intuendum puenire sitagit· Et ille
dentus dicat· noli m̃ molestus ĕ· ia ostiu clausum est
& pueri mei mecu sunt in cubilu· ñ possu surgere & dare t·
O stiu amici diuini ĕ intellegentia sermonis· qd̃ s apls orat
apiri ad loquendu mysteriu x clausiq· ĕ tempore
famis uerbi· cum intellegentia ñ dat· & illi q̃ euglicam
sapientia tanq· panĕ erogantĕ p orbĕ terre p̃dicauerĕ·
pueri patrisfamilias ia sunt in secreta quiete cu dno· & tam
orando efficiĕ· ut accipiat desidans intellectu ab ipso do
& iam si homo desit p quĕ sapientia p̃dicet· Et ille si ipse
uerauerit pulsans· dico uobis· & si ñ dabit illi· surgens
eo qd̃ amicus ei sit ppt̃ impbitatĕ tamĕ ei surget· & dabit
illi quotquot habet necessarios· Et ego uobis dico·
P ente & dabit uob· querite & inuenietis· pulsate & aperi
etur uobis· Comparatio ĕ a minore· Si q̃ amicus homo sur
git de lecto· & dat ñ amicitia s̃ tedio cōpulsus· quanto
magis dat ds q̃ sine tedio largissime donat qd̃ petit·
D ns & ei saluator nr ad celestis regni gaudia nos pue
nire desidans· & nos ea dem gaudia a se petere docuit·
& nobis petentib se hec daturum ĕ p̃misit· Petite &
dabit inquit uobis· querite & inuenietis· pulsate & ape
rietur uobis· Que nob sunt uerba dm̃ nri fis kmi mag
nopere ac toto ĕ corde pensanda· quia uidelicet regnum
celq ñ ociosis & uacantib s̃ petentib· querentib· pulsantib